

Handläggare: Sonja Sandberg
Tfn: 08- 508 14 019

Till
Enskede-Årsta stadsdelsnämnd

Nationell handlingsplan för den sociala barn- och ungdomsvården (SOU 2005:81) - svar på remiss

Förslag till beslut

Tjänsteutlåtandet åberopas som remissvar till kommunstyrelsen.

Ulla Thorslund
Stadsdelsdirektör

Bengt Stenström
Chef socialtjänstavdelningen

Sammanfattning

En parlamentarisk kommitté har på uppdrag av regeringen arbetat fram betänkandet "Källan till en chans". En analys av den sociala barn- och ungdomsvårdens mål, innehåll, resultat och organisation i Sverige har lagt grunden till förslag om en nationell handlingsplan. Förslaget utgår från tre övergripande mål, som måste uppfyllas för att den sociala barn- och ungdomsvården ska bli "Källan till en chans" för de pojkar och flickor som behöver samhällets stöd.

Inom ramen för dessa mål har en rad förslag presenterats som innebär vissa förtydliganden och ändringar i lagtexter, uppdrag till Socialstyrelsen, länsstyrelser och socialnämnder m.fl. Bland förslagen vill förvaltningen särskilt framhålla vikten av att det finns förutsättningar för en fungerande samverkan i arbetet kring barn och ungdom och att ansvarsfrågorna tydliggörs. Försöken med samordnade verksamheter inom kommun och landsting för insatser för barn som har sociala och psykiatriska problem välkomnas. Förvaltningen tillstyrker också förslagen om satsningar för att stimulera och underlätta utvecklingen av en kunskapsbaserad socialtjänst inom den sociala barn- och ungdomsvården. Förvaltningen instämmer i övrigt i de slutsatser som betänkandet ger uttryck för och tillstyrker förslaget till nationell handlingsplan för den sociala barn- och ungdomsvården "Källan till en chans".

Ärendets beredning

Detta remissvar har utarbetats inom socialtjänstavdelningen.

Bakgrund

Från Regeringskansliet har betänkandet "Källan till en chans- Nationell handlingsplan för den sociala barn- och ungdomsvården" sänts ut på remiss till ett stort antal myndigheter och kommuner. I Stockholm har kommunstyrelsen sänt remissen till socialtjänstnämnden samt stadsdelsnämnderna Bromma, Vantör och Enskede-Årsta. Remisstiden sträcker sig till den 16 december.

Den parlamentariska kommitténs uppdrag

I direktiven för kommitténs uppdrag som startade år 2003 ingick att genomföra en samlad analys av mål, innehåll, resultat och organisation av den nuvarande sociala barn- och ungdomsvården. Utifrån denna analys skulle kommittén eventuellt föreslå förändringar i målens utformning och innehåll samt hur den sociala barn- och ungdomsvården bäst bör organiseras för att uppnå dessa mål. Hur kompetens och kvalitet ska bibehållas och utvecklas ska även anges. Kommitténs arbete skulle vara slutfört den 1 oktober 2005.

Utvecklingen inom den sociala barn- och ungdomsvården

Kommitténs slutsatser är att belastningen på barn- och ungdomsvården har ökat när det gäller såväl ärendetal, insatser som kostnader. Trots ökningen av öppenvård ökar samtidigt institutions- och familjehemsvården samtidigt som vårdtiderna minskar. Kostnaderna för vård av barn och unga ökade under perioden 1999-2003 med 21 procent i fasta priser.

Frågor kommittén ställt sig utifrån utvecklingen:

- Vilken åtgärd är den bästa för ett visst barn vid ett visst tillfälle
- När ska åtgärden sättas in och vem ska göra det
- Vilken vägledning kan forskningen på området ge

Kommitténs förslag till nationell handlingsplan för den sociala barn- och ungdomsvården

Kommittén har med FN:s konvention om barnets rättigheter och barns bästa för ögonen arbetat fram förslaget till handlingsplan. Utgångspunkter har varit att skapa förutsättningar för en bättre sammanhållen vård av hög kvalitet grundad på kunskap och beprövad erfarenhet för att bättre kunna utnyttja de resurser som idag avsätts på området.

Kommittén presenterar sina förslag inom ramen för tre övergripande mål i en handlingsplan som enligt kommitténs mening måste uppfyllas för att

den sociala barn- och ungdomsvården ska bli ”källan till en chans” för de flickor och pojkar som behöver samhällets stöd.

Remissunderlaget är omfattande och därför presenteras förslagen i huvudsak utan bakomliggande resonemang.

MÅL 1

BARN, UNGA OCH DERAS FAMILJER SKALL ERBJUDAS TIDIGT STÖD I SÅDAN OMFATTNING OCH AV SÅDAN KVALITET ATT DERAS BEHOV AV SENARE INSATSER FÖREBYGGS SAMTIDIGT SOM DERAS FÖRUTSÄTTNINGAR ATT UTVECKLA SINA EGNA RESURSER ÖKAR

FÖREBYGGANDE ARBETE

Kommittén menar att

- förebyggande arbete ska i första hand inte vara ett ansvar för den sociala barn- och ungdomsvården utan för de verksamheter där barn och unga vanligtvis finns i sin vardag och verksamheter som har regelbunden kontakt med i stort sett alla barn, unga och föräldrar.

TIDIGT STÖD

Med tidigt stöd menar kommittén de åtgärder som ett barn eller en ung person kan behöva som stöd för sin utveckling utan att ha behov av skydd. Ansvaret för att barn som behöver tidigt stöd också får tillgång till det måste vila på många olika verksamheter gemensamt även om socialtjänsten med den sociala barn- och ungdomsvården har det yttersta ansvaret.

- För att barn, unga och föräldrar ska få det stöd de behöver är personalen i socialtjänsten beroende av samverkan bland annat med barnhälsovård och skolverksamheter samt ett förtroendefullt samarbete med barnens föräldrar. Först måste kännedom fås om vilka barn som behöver stöd.
- Barnen eller de unga måste få stöd från den verksamhet som har bäst kompetens att ge stödet.

SAMVERKAN MELLAN VERKSAMHETER SOM ARBETAR MED BARN

Kommittén erfar att samverkan mellan den sociala barn- och ungdomsvården och andra verksamheter som också arbetar med barn har utvecklats på många håll och på olika sätt över landet. Familjecentraler är exempel på samverkan mellan mödrahälsovården, barnhälsovården, den sociala barn- och ungdomsvården samt öppna förskolan. Huvudmännen samordnar sina resurser och möjliggör tvärfacklig samverkan och olika yrkeskategorier

arbetar tillsammans runt familjen. Ungdomsmottagningar drivs av kommuner och landsting gemensamt eller var för sig.

TIDIGT OCH SAMORDNAT STÖD TILL BARN SOM LÄMNAT FÖRSKOLEÅLDERN

Kommittén konstaterar att för barn som lämnat förskoleåldern och inte nått de tidiga tonåren saknas en motsvarande verksamhet som familjecentral och ungdomsmottagning. I denna åldersgrupp finns alla barn i skolan. Skolhälsovården/elevhälsan ska enligt skollagskommittén främst vara förebyggande och omfatta omvårdnad samt medicinska, psykologiska, sociala och pedagogiska insatser. Socialtjänsten och skolan har således delvis liknande uppdrag.

- Den här åldersgruppens behov av förebyggande arbete och tidigt stöd bör lösas i samverkan mellan socialtjänst och skola som båda har kommunen som huvudman.

FÖRUTSÄTTNING FÖR KOMMUNERNAS ARBETE MED TIDIGT STÖD

Kommunernas olika förutsättningar gör att det inte på ett generellt sätt går att ange hur arbetet inom den sociala barn- och ungdomsvården bör organiseras för att förebyggande arbete och tidigt stöd ska fungera så bra som möjligt. Det innebär att den sociala barn- och ungdomsvården måste samverka med övriga verksamheter som på olika sätt ger stöd till barn och unga.

Kommittén föreslår utifrån mål 1

- att Socialstyrelsen ges i uppdrag att göra en nationell kartläggning och utvärdering av familjecentraler och familjecentralsliknande verksamheter för att se vad de betyder för förebyggande arbete och tidigt stöd.
- att medel avsätts för att ge bidrag till kommuner och landsting som startar eller etablerar fast samverkan kring förebyggande arbete och tidigt stöd som riktar sig till barn och unga som lämnat förskoleåldern.
- att socialnämnden tillsammans med företrädare för polisen, skolan och hälso- och sjukvården ska utvärdera samverkan kring förebyggande arbete och tidigt stöd som bedrivs samt inventera behovet av ytterligare samverkan en gång per år.

MÅL 2

BARN OCH UNGA SOM BEHÖVER INSATSER FRÅN SOCIALNÄMNDEN SKALL TILLFÖRSÄKRAS KOMPETENT UTREDNING

SAMT EN SAMMANHÅLLEN, KONTINUERLIG OCH SÄKER VÅRD AV GOD KVALITET SOM FÖLJS UPP

Kommittén tar upp att satsning på tidigt stöd inte får innebära att barn och unga som har behov av skydd eller mer omfattande insatser åsidosätts.

Kommittén föreslår utifrån mål 2:

- att en bestämmelse införs i socialtjänstförordningen om att behandlingsplan ska upprättas när socialnämnden beslutat om en insats och att behandlingsplanen ska beskriva hur målet med vården ska uppnås.
- att det i socialtjänstlagen görs ett tillägg där det framgår att socialnämnden ska tillgodose det särskilda behov av stöd och hjälp som kan finnas för ett barn som varit placerat i familjehem, hem för vård eller boende eller särskilt ungdomshem.

ANSVARET FÖR BARN OCH UNGA I VÅRD

Kommittén har i sitt arbete sett en tydlig tendens i att kommuner i allt högre utsträckning erbjuder kvalificerade öppenvårdsinsatser som alternativ till dyra institutionsplaceringar.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att bestämmelsen i 7 kap 1 § socialtjänstlagen förtydligas. Socialnämnden ska vidare ha skyldighet att till länsstyrelsen anmäla öppenvårdsverksamhet som nämnden bedriver om den varit tillståndspliktig för en enskild utövare.

FAMILJEHEM

Svårigheterna att rekrytera familjehem och familjehemmens villkor lyfts fram. I kommitténs analysarbete har det framkommit att det ibland finns brister i socialnämndernas formulering av uppdrag till familjehemmen. Detta kan leda till att det blir oklart för familjehemmet vilket uppdrag de har och vem som är uppdragsgivare.

Kommittén föreslår utifrån mål 2:

- att Socialstyrelsen ges i uppdrag att, tillsammans med kommunerna vart annat år under en tioårsperiod ta initiativ som underlättar rekryteringen av familjehem.
- att medel anslås för bidrag till uppbyggnad av kommunal samverkan kring rekrytering, utbildning och handledning av familjehem och
- att villkoren för familjehemsföräldrars och kontaktpersoners arbetslöshets- och socialförsäkring utreds särskilt.

Familjehemmen måste vara omsorgsfullt utredda, ges utbildning samt det stöd och den handledning som de behöver.

Kommittén föreslår vidare om familjehemmen utifrån mål 2:

- att socialnämnden ska ge familjehemsföräldrar som behöver det anpassad utbildning
- att familjehem ska vara utredda av socialnämnden
- att socialnämnden ska ge familjehemmen den handledning de behöver
- att Socialstyrelsen ska ges i uppdrag att ta fram lämpligt utbildningsmaterial för familjehem samt verka för att det sprids till kommunerna
- att Socialstyrelsen ges i uppdrag att i allmänna råd utarbeta grundläggande kriterier för bedömning av familjehem och
- att en bestämmelse om att socialnämnden ska sluta avtal med familjehem tas in i socialtjänstförordningen.

JOURHEM

För att kvalitet och säkerhet ska garanteras flickor och pojkar som vårdas eller utreds i jourhem föreslår kommittén utifrån mål 2:

- att ett barn efter socialnämndens beslut inte ska få placeras i ett enskilt hem som återkommande tar emot barn för tillfällig vård (jourhem) om inte förutsättningen för vård i hemmet är utredda av nämnden och
- att ett barn inte får vara placerat i jourhem längre än två månader räknat från tidpunkten när socialnämndens utredning av barnet avslutades, om inte särskilda skäl föreligger.

Kommittén har vidare sett att ansvars- och rollfördelningen mellan socialnämnden och verksamhet som rekryterar och stödjer familjehem behöver förtydligas.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att länsstyrelserna ska få ett särskilt tillsynsuppdrag avseende familjehemsvården med inriktning på utredning av familjehem och uppföljning av vården.

HEM FÖR VÅRD ELLER BOENDE

För att unga som vistas här ska tillförsäkras vård av god kvalitet är det angeläget att tydliga krav ställs på verksamheterna.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att Socialstyrelsen ska ges bemyndigande att meddela föreskrifter om lämplig utbildning och erfarenhet för personal samt om villkor av betydelse för säkerhet och kvalitet i tillståndspliktig verksamhet och
- att socialnämnden till länsstyrelsen anmäla de hem för vård eller boende som nämnden bedriver och som vänder sig till barn och unga.

TILLSYN AV ENSKILD OCH OFFENTLIG VERKSAMHET

För att säkerhet och trygghet ska kunna garanteras varje flicka och pojke som får vård genom samhällets försorg, anser kommittén att det är nödvändigt att länsstyrelsen ges ökade befogenheter.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att länsstyrelserna ska inspektera nystartade verksamheter som vänder sig till barn senast ett år räknat från tidpunkten när tillstånd beviljades
- att länsstyrelserna tillförs nivåhöjande medel för att kunna utföra regelbunden, återkommande tillsyn av de verksamheter som de har tillsyn över och som vänder sig till barn och unga och
- att länsstyrelserna får förbjuda fortsatt verksamhet utan föregående föreläggande, om det föreligger fara för barns liv, hälsa och personliga säkerhet.

Socialnämnden har ansvar för att följa vården och barnets utveckling i alla avseenden och personalen vid hem för vård eller boende har anmälningsplikt om socialnämnden kan behöva ingripa till ett barns skydd.

FÖRTECKNING ÖVER HEM FÖR VÅRD ELLER BOENDE

Samlad information finns inte över vilka hem för vård eller boende och särskilda ungdomshem som finns i landet. För att kunna följa utvecklingen av vården och bevaka behov av förändringar, behövs en förteckning.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att Socialstyrelsen får i uppdrag att i samråd med länsstyrelserna och Statens institutionsstyrelse upprätta och årligen revidera en förteckning över hem för vård eller boende och särskilda ungdomshem.

INSATSER FÖR BARN SOM HAR SOCIALA OCH PSYKIATRISKA PROBLEM SAMTIDIGT

Det finns en grupp unga med starkt utagerande beteende som har svårt att få sina behov av utredning och behandling tillgodosedda. Det har under kommitténs arbete stått allt mer klart att det inte är möjligt eller fruktbart att försöka dela upp flickors och pojkars problem och behov i vad som är socialt betingat och vad som är psykiatriskt.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att försök görs med fem samordnade verksamheter genom att bidrag ges till kommuner och landsting som gemensamt skapar och bedriver verksamhet som riktar sig till flickor och pojkar som samtidigt behöver kvalificerade sociala och psykiatriska insatser.

DEFINITION AV HELDYGNSINSATS

Skillnaden mellan att vara familjehem och att ha ett hem för vård eller boende är att i ett hem för vård eller boende finns en utbildad föreståndare.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att definitionerna av hem för vård eller boende respektive familjehem ska ändras och begreppet hem för vård eller boende ändras till hem för vård och boende. Ändringarna görs i socialtjänstförordningen.

STATISTIK OCH INFORMATIONSSYSTEM

Kommittén har konstaterat att det finns brister när det gäller statistik och informationssystem inom den sociala barn- och ungdomsvården. Det saknas till exempel årlig nationell statistik om antalet anmälningar, antalet utredningar, vem som anmäler och orsakerna till anmälningarna.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att Socialstyrelsen får i uppdrag att ta fram ett system för en utvidgad insamling av data rörande den sociala barn- och ungdomsvården.

UTVECKLING AV KVALITETSARBETE

Bestämmelserna om krav på god kvalitet inom socialtjänstens område gäller vare sig utförandet sker i offentlig eller enskild regi. Det finns idag inte någon nationell konsensus om vad som utgör förutsättningar för vård av god kvalitet inom den sociala barn- och ungdomsvården och hur detta samspelar med önskvärda resultat.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 2:

- att Socialstyrelsen får i uppdrag att i nära samarbete med forskare inom området, den sociala barn- och ungdomsvårdens verksamhe-

ter och företrädare för brukarorganisationer utarbeta system för att upprätta nationella kvalitetsregister för den sociala barn- och ungdomsvården. Socialstyrelsen ska ansvara för att upprätta och föra registren.

MÅL 3

DEN SOCIALA BARN- OCH UNGDOMSVÅRDEN SKALL I ALLT HÖGRE UTSTRÄCKNING OCH SÅ LÅNGT SOM MÖJLIGT VILA PÅ KUNSKAP OCH BEPRÖVAD ERFARENHET

UTBILDNING OCH KOMPETENSKRAV

Arbetsuppgifterna inom den sociala barn- och ungdomsvården spänner över vidsträckta kompetensområden och ställer stora krav på yrkesutövarna.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 3:

- att den pågående beredningen av ett förslag om ny examensordning för socionomutbildningen särskilt beaktar behovet av fördjupade kunskaper inom fem områden vilka bör prioriteras: barnkunskap, rättskunskap, utredningsmetodik, metodkunskap samt uppföljning och utvärdering
- att Socialstyrelsen ges ett bemyndigande att meddela föreskrifter om vilken kompetens som ska krävas för arbetsuppgifter inom den sociala barn- och ungdomsvården och
- att förutsättningarna för införande av legitimation för socionomer utreds efter det att en förstärkning av såväl grund- som vidareutbildning och fortbildning skett, när kompetenskriterier för olika delar av socialtjänstens arbete fastställts och när forskningen inom området intensifierats och former för ett meningsfullt utbyte mellan fält och forskning etablerats.

FORSKNING OCH KOMPETENSUTVECKLING

Kunskapsområdet social barn- och ungdomsvård är i flera avseenden outforskat. Behovet av ytterligare kunskaper berör sådant som vilka faktorer som är de mest avgörande för gynnsam respektive ogynnsam utveckling hos barn och unga, vilka behandlingsmetoder som är de mest effektiva för individer och grupper med olika typer av problem, jämförelser mellan olika behandlingsmetoder, långtidsuppföljningar efter genomförda insatser, betydelsen av tidiga insatser.

Kommittén föreslår därför utifrån mål 3:

- att regeringen ger Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap, FAS i uppdrag att utlysa ett programstöd för forskning med specifik anknytning till den sociala barn- och ungdomsvården
- att regeringen årligen avsätter medel för strategiska insatser som stimulerar och underlättar utvecklingen av en kunskapsbaserad socialtjänst inom den sociala barn- och ungdomsvårdens område.

Förvaltningens synpunkter

I arbetet med att föreslå en nationell handlingsplan för den sociala barn- och ungdomsvården har en genomlysning gjorts av alla delar som ingår, kommunernas förutsättningar, ansvarsfördelning, behov av samverkan, kvalitet och kvalitetsutveckling. Många konkreta förslag ges om lagändringar, förtydliganden i lagtexter, att medel avsätts för att ge bidrag till kommuner och landsting som startar eller etablerar fast samverkan kring förebyggande arbete och tidigt stöd riktat till barn som lämnat förskoleåldern, uppdrag till Socialstyrelsen, länsstyrelser, socialnämnder och andra instanser. Dessa förslag är ett led i att nå de tre övergripande målen som kommittén menar måste uppfyllas för att den sociala barn- och ungdomsvården ska bli "Källan till en chans" för de flickor och pojkar som behöver samhällets stöd.

Genomlysning av den sociala barn- och ungdomsvården gäller förhållanden i hela landet. Förvaltningen instämmer i stort i kommitténs bedömningar, slutsatser och förslag. Några punkter vill förvaltningen framhålla.

För att barn, unga och föräldrar ska få det stöd de behöver är det viktigt att det tydliggörs var ansvaret ligger. I betänkandet har ansvarsfrågorna belysts. Kommittén menar att ansvaret för det förebyggande arbetet ligger där barn och unga vanligtvis finns i sin vardag till exempel i skolor, öppna förskolor, mödra- och barnavårdscentraler.

Ansvaret för att barn som behöver tidigt stöd också får tillgång till det måste däremot enligt kommittén vila på många olika verksamheter även om socialtjänsten har det yttersta ansvaret. Personalen i socialtjänsten är beroende av samverkan bland annat med barnhälsovård och skolverksamheter och barnens föräldrar. Det gäller för det första att få kännedom om vilka barn och unga som behöver stöd och stödet ska ges av den verksamhet som har bäst kompetens att ge det. Förvaltningen anser att begreppet yttersta ansvaret i detta sammanhang behöver tydliggöras.

Kommittén lyfter fram familjecentraler och ungdomsmottagningar som exempel på konkreta samverkansformer för förebyggande arbete och tidigt

stöd och föreslår att en kartläggning och utvärdering görs för att se vad familjecentraler betyder för förebyggande arbete och tidigt stöd. Förvaltningen har en ungdomsmottagning tillsammans med landstinget, dit cirka 3000 ungdomar går under ett år och där ett viktigt förebyggande arbete bedrivs. När verksamheter etableras i samverkan med andra är det angeläget att besluten är väl förankrade genom hela organisationen och att medel öronmärks för att garantera en stabil verksamhet över tiden. Förebyggande verksamhet kan i annat fall få svårt att hävda sin existens när anslagna medel till den sociala barn- och ungdomsvården inte räcker till och myndighetsutövningen först måste säkerställas.

Kommittén har många förslag under det andra målet om kompetenta utredningar, sammanhållen kontinuerlig och säker vård av god kvalitet för barn och unga som behöver insatser från socialnämnden.

Många av förslagen finns redan och ingår i Stockholms stads riktlinjer. Kommittén tar särskilt upp situationen för flickor och pojkar och deras behov av stöd och hjälp efter att en placering upphört. Vården ska inte upphöra förrän målet med den är uppnått och behovet av hjälp upphört. Socialnämndens ansvar för att tillgodose dessa behov behöver förtydligas och kommittén föreslår ett tillägg i socialtjänstlagen. Förvaltningen har erfarenhet av dessa situationer när flytt mellan kommun skett och instämmer i att ett förtydligande av ansvaret behövs.

I arbetet har kommittén sett en tydlig tendens till att kommuner i allt högre utsträckning erbjuder kvalificerade öppenvårdsinsatser som alternativ till dyra institutionsplaceringar. Det är också förvaltningens erfarenhet. I Stockholm finns både upphandlad öppenvård och dygnsvård där kvaliteten i vården värderats och godkänts.

Familjehemmens villkor och hur rekryteringen av familjehem kan stimuleras tas upp i betänkandet. Ersättningen till familjehem genom Stockholms kommun följer löneutvecklingen enligt Kommunförbundets rekommendationer. Ett sätt att få fler släktingar att ta emot barn i familjehem kan vara att ge även dessa hem arvodesersättning, något som inte är genomfört i alla kommuner. Med arvodesersättning kan det också vara lättare att ställa krav på släktingar att delta i till exempel utbildning.

Kommittén föreslår att jourhemsplaceringar för barn inte får vara längre än två månader räknat från tidpunkten när socialnämndens utredning av barnet avslutades, om inte särskilda skäl föreligger. Förvaltningens erfarenhet av svårigheterna att finna lämpliga familjehem för vissa barn, har lett till att barn varit placerade längre tid än den föreslagna maxtiden på två månader. Det är därför viktigt att det tydliggörs vad som kan utgöra särskilda skäl.

När det gäller insatser för barn som har sociala och psykiatriska problem samtidigt föreslås i betänkandet att försök görs med fem samordnade verksamheter. Bidrag föreslås ges till kommuner och landsting som gemensamt skapar och bedriver verksamhet riktad till flickor och pojkar som samtidigt behöver kvalificerade sociala och psykiatriska insatser.

I den organisatoriska uppdelning mellan barn- och ungdomspsykiatri och den sociala barn- och ungdomsvården som finns idag krävs att ansvariga gör en uppdelning av vilka problem som är psykiatriskt betingade och vad som är socialt betingat utifrån att tilldelade resurser baseras på vad som bedöms inrymmas i det egna ansvaret. Det har under kommitténs arbete stått allt mer klart att detta inte är möjligt eller fruktbart. Den framtvingade uppdelningen gör att flickor och pojkar med behov av samtida insatser riskerar att hamna mellan två stolar. Förvaltningen delar kommitténs synpunkter och anser att försök med samordnade verksamheter är väl värt att pröva. Förvaltningen deltar i den samverkan för målgruppen som finns idag i BUS- samverkan (barn i behov av särskilt stöd) med interna representanter för verksamheter som alla arbetar med barn och ungdom samt företrädare från BUP (barn- och ungdomspsykiatri) och habiliteringen.

I betänkandet har konstaterats att det saknas årlig nationell statistik om antal anmälningar, vem som anmäler och skälen till anmälan. Det saknas också tillförlitlig statistik över antal familjehem, behandlingshem och antal platser. Det är lovvärt om sådan statistik framskapas. Samtidigt är statistik just statistik. För att till exempel få en tillförlitlig statistik över antal utredningar behöver tydliggöras vad som kan ingå i en förhandsbedömning och när en utredning anses ha inletts. Detta är avgränsningar som ofta diskuteras och uppenbart finns olika uppfattningar om var gränsen går.

Utveckling av kvalitetsarbete och utbildning och kompetenskrav är viktiga delar i den sociala barn- och ungdomsvården. Förvaltningen deltar i flera projekt som handlar om att utveckla kvaliteten i arbetet och insatserna. Ett nätverk träffas till exempel i forskningscirkel för att gemensamt ta fram vilka kriterier som bör finnas för insatsen kontaktfamilj/kontaktperson. Förvaltningen har med några andra stadsdelsförvaltningar i Stockholm ett gemensamt MST-team (Multi systemic therapy). Ett nätverk för MST-team på nationell nivå finns och har genom IMS (institutionen för metodutveckling i socialt arbete) fått stöd för att arbeta med samordningsfrågor kring MST. När det gäller utbildning och kompetenskrav för personalen är det särskilt viktigt att nyutexaminerade socionomer under det första året får mycket stöd och mentortid.

Bilaga: Remissen i sammandrag